

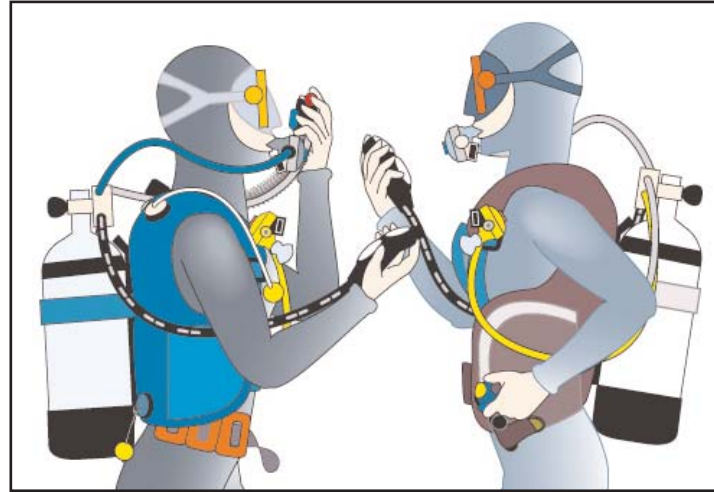
Aantekeningen bij de opstijging

De 'gecontroleerde afdaling en -opstijging'

Het buddy-paar blijft voortdurend bij elkaar; maximaal op armlengte afstand.

Beide duikers houden elkaars vorderingen goed in de gaten en passen hun daal- cq stijgsnelheid aan elkaar aan.

Ze dalen en stijgen als team.

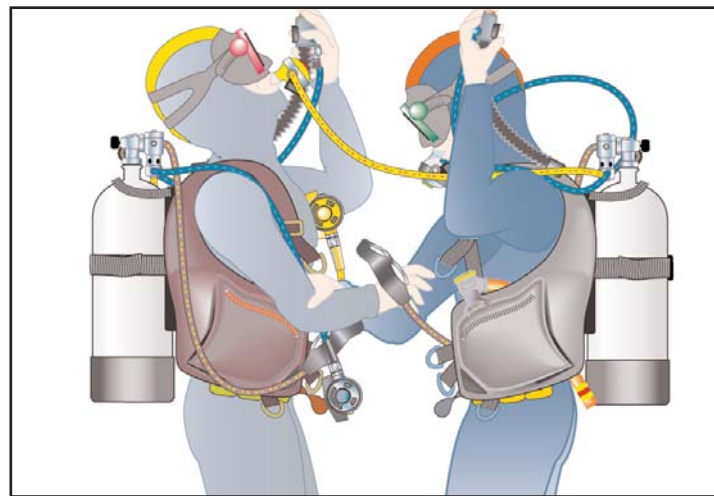

De 'geassisteerde opstijging'

De ene duiker helpt de andere bij een falende luchttoevoer: *geen lucht, out of air*.

Hij geeft zijn octopus af en samen stijgen ze op.

De donor (de minst gestresste van de twee) bewaakt de stijgsnelheid en houdt daarbij contact met zijn buddy door middel van de onderarmgreep. Door te knijpen lokt hij reactie uit en heeft zo een indruk van de gemoedstoestand van de meest gestresste duiker.

Let op: de 'Begeleide opstijging'

Dit is een nieuw begrip. De handeling is dezelfde met dien verstande dat er geen sprake is van lucht te kort, maar van andere redenen waarom een van de buddies voortijdig naar boven wil/moet.

Ieder ademt dus uit zijn eigen automaat.

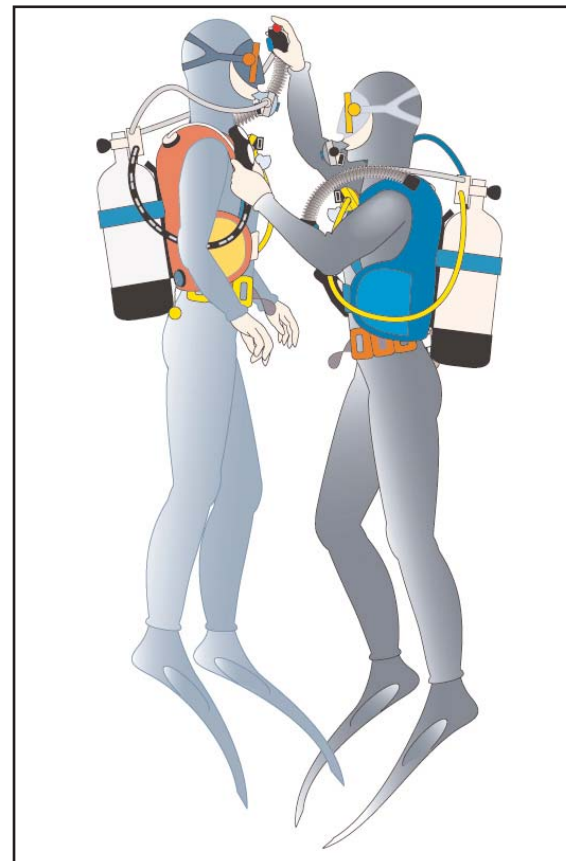
Redden met de Frontgreep

De zijgreep is een relik uit langvervlogen tijden dat duikers nog niet beschikten over trim-middelen. Het reddingsvest met CO₂-patroon, als zij daar al over beschikten (!), kon immers pas aan de oppervlakte opgeblazen worden en daarom moest het salchtoffer (SO) met kracht naar boven gezwommen worden.

Een groot nadeel was daarbij dat de redder dicht op een halfbewuste-loos, wellicht paniekerig SO moest kruipen, met alle risico's van dien.

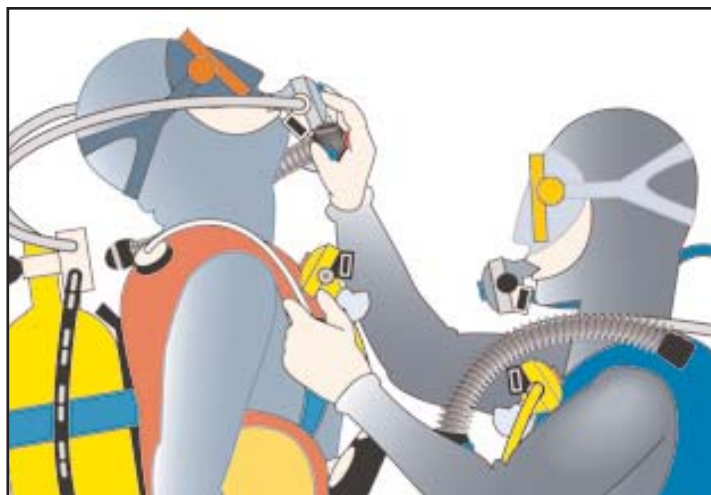
Nu we de duiker op zijn trimvest boven kunnen brengen blijkt de zijgreep niet alleen riskant, maar ook nodeloos ingewikkeld te zijn.

Nadat je je eigen jacket hebt ontlucht, pak je het SO met je linkerhand bij zijn jacket en bedien zijn inflator met je rechterhand. Uit de DOSA- en (o.a.) de BSAC-archieven blijkt dat dit in vrijwel alle geregistreerde gevallen afdoende geweest zou moeten zijn.

De Frontgreep bij een bewusteloze duiker

Mocht de theoretische mogelijkheid van een volledig bewusteloze duiker zich niettemin toch voordoen, dan kan de redder de automaat van het SO gemakkelijk met zijn 'inflatorhand' in diens mond fixeren en daarbij meteen het hoofd zover achteroverduwen dat de luchtpijp geforceerd opengehouden wordt.

De Frontgreep bij een droogpak-duiker

Nadat de redder het eigen pak en jacket volledig heeft ontlucht, pakt hij het SO op precies dezelfde manier als hier boven beschreven vast en begint op dezelfde manier aan de opstijging.

Ook nu kan hij besluiten de automaat in de mond van het SO te fixeren en diens hoofd achter over te duwen.

Hij kan nu echter bovendien met zijn rechter elleenboog moeiteloos de ontlufter van het droogpak van het SO bedienen.

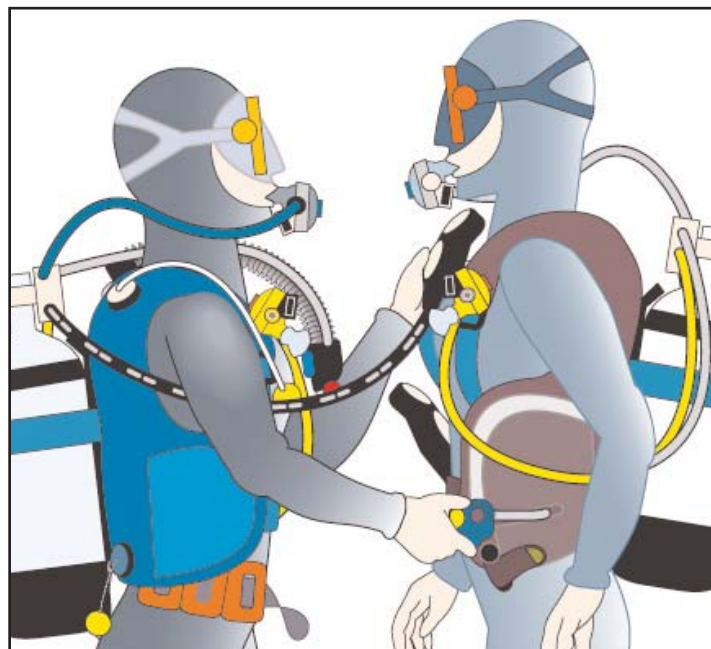

De Frontgreep bij een AirTrim- of HUB

Bij een 'slurf-loos' jacket is de frontgreep de meest vanzelfsprekende reddingsgreep.

Terwijl de redder het jacket stevig met zijn linkerhand vasthoudt kan hij met zijn rechterhand de geïntegreerde trim-unit bedienen.

Ook bij jackets die met een enkelvoudige inflator en een aparte trekontlufter zijn uitgevoerd, werkt deze greep perfect, met dien verstande dat de rechterhand dan alleen voor de beluchting zorgt en de linker voor de ontluftering.

Recapitulerend:

De voordelen van de Frontgreep

Uit praktisch oogpunt:

- Meer controle,
- oogkontakt,
- sneller te initiëren,
- meer onderlinge afstand en dus ...
- beter voor SO en redder.

Uit oogpunt van instructie en training:

- Logischer,
- minder gecompliceerd en dus ...
- gemakkelijker aan te leren.

Bonus:

- Bij toepassen van de frontgreep is het vaak goed mogelijk dat de redder met zijn linkerhand meteen met het jacket het meest voor de hand liggende console pakt, waardoor hij de opstijging (*diepte en stijgsnelheid*) nóg beter in de hand kan houden.
- De frontgreep is ook goed toepasbaar bij afwijkende uitrusting van SO. (droogpak, wing-jacket, 'HUB's etc.)